

6

Tomášek

ZPRÁVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

Co se má jednou stát s naším tělem, ať se nyní stane s naším srdcem.

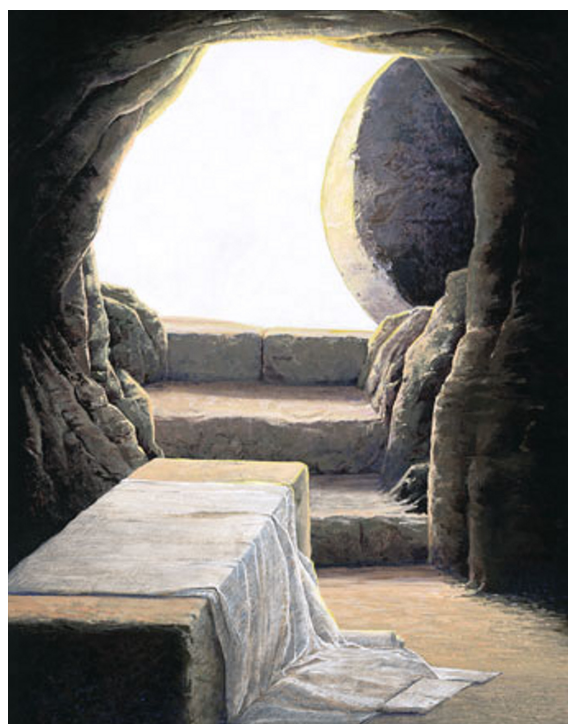
Sv. Lev Veliký

Úvodní slovo

Milí přátelé,

půst pomalu končí a na dveře nám již klepou svátky Kristova zmrtvýchvstání. Všichni víme, že Velikonoce jsou nejdůležitější křesťanské svátky vůbec. Avšak mnohdy si možná s jejich prožíváním nevíme rady. Není třeba házet flintu do žita.

Víme, že když dlouho pobýváme v nějakém tmavém prostoru, a pak naráz vyjdeme na přímé světlo, nevidíme zprvu vůbec nic. Později si ale naše oči na nové světlo přivyknou a můžeme se radovat z krásy barev a tvarů kolem nás. Můžeme říci, že v určitém slova smyslu právě nějak takto „fungují“ Velikonoce.

A tak nám všem přeji, abychom se nenechali zmást, když při prvním setkáním se světlem vzkříšeného Pána neuvidíme možná vůbec

nic. Nevzdávejme to, a hlavně se neutíkejme hned ukrýt do stínu svého starého života. Není náhodou, že církev slaví velikonoční dobu celých 50 dní. Právě toto je čas, kdy si oči našeho srdce mohou zvykat na život v novém světle Kristova vzkříšení. Nebojme se tedy vytrvat v dobrém a žít novým životem.

Kéž slavné Kristovo vzkříšení naši tmu ve světlo promění!

Požehnané Velikonoce!

o. Jakub Tůma

Informace

- **Velikonoční zpověď.** Příležitost ke svátosti smíření bude ve Svatém týdnu takto: Od pondělí do středy od 14 do 18 hod. a na Zelený čtvrtek a Velký pátek již jen od 14 do 16.30 hodin. Během obřadů Svatého třídenní se v našem kostele nezpovídá.

- **Ve středu 28. března** zveme děti na křížovou cestu se svíčkami, kterou se společně pomodlíme v kostele od 17 hodin.

- **Obřady svatého tridua.** Na Zelený čtvrtek a Velký pátek začínají obřady vždy v 17.30 hodin. Ranní mše sv. nebudou. Na Velký pátek a na Bílou sobotu ráno zveme ke společné modlitbě ranních chval, a to v 6.30 hodin v kostele.

Na Velký pátek v 15 hodin se v kostele pomodlíme pobožnost

křížové cesty. Tento den je dnem přísného půstu. Věřící od 14 do 60 let mají povinnost půstu od masa, od 18 do 60 let mají navíc též povinnost půstu újmy, což znamená, že se má člověk za den jen jednou dosyta najíst. Při velkopátečních obřadech bude sbírka na pomoc křesťanům ve Svaté zemi.

Obřady velikonoční vigilie pak začnou v sobotu ve 21 hodin na prostranství před kostelem žehnáním ohně. Prosíme, přineste si k obřadům svoje svíce zabezpečené proti odkapávání vosku.

- **Žehnání pokrmů** bude při mších sv. v neděli o slavnosti Zmrtvýchvstání Páně.

- **Na Velikonoční pondělí** budou bohoslužby ráno v 7.45 a v 9 hodin, večer v 17.30 hodin.

- **V úterý 3. dubna v 19 hodin** se bude v našem kostele v rámci Velikonočního festivalu duchovní hudby konat koncert s názvem **Resurexit sicut dixit**. Na varhany zahraje Konstantin Reymaier a zpěvem jej doprovodí Gregoriánská schola od sv. Jakuba.

- **Slavnost Zvěstování Páně** letos s ohledem na datum Velikonoc oslavíme až v pondělí 9. dubna. Tajemství Zvěstování je vedle zasvěcení sv. Tomáši druhým zasvěcením našeho kostela. Jistě by tedy bylo škoda přejít tuto slavnost

zcela bez povšimnutí. Mše sv. budou v našem kostele jako obvykle v 7.00 a v 17.30 hodin.

Po večerní mši sv. zazní tzv. **Akatist**, což je starobylý mariánský chvalozpěv původem z východní křesťanské tradice. Modlitbu povede otec Ján Bílý a sbor slovenské řeckokatolické farnosti z kostela sv. Máří Magdalény. Všichni jste srdečně zváni.

- Všechny farníky a přátele naší farnosti srdečně zveme na další farní výlet. Tentokrát se vydáme **do Kroměříže, a to v sobotu 28. dubna**. Těšit se můžete na prohlídku Květné i Podzámecké zahrady, Arcibiskupského zámku a malebného historického jádra města. Odjezd bude v 9 hodin od Janáčkova divadla. Předpokládaný návrat bude do 18 hodin. Doporučený příspěvek na dopravu činí 200,- Kč. Hlásit se můžete v zákristii nebo u otce Jakuba jakub.j.tuma@gmail.com.

- **Komunita Emmanuel zve** na víkendové setkání „Chodíme spolu a co dál?“, které proběhne 21.–22. 4. 2018 v Brně, Lidická 24. Případné dotazy a přihlášky směřujte na: chodimespolu@emmanuel.cz nebo na tel. 739 389 175.

- **Tradiční farní pouť na Vranov** se uskuteční jako obvykle 8. května. Bližší informace budou zveřejněny na nástěnkách.

Křížová cesta v přírodě

Zveme všechny farníky na křížovou cestu v přírodě. Uskuteční se na Velký pátek (státní svátek) **30. 3. 2018. Sraz v 10.05 hodin v Jiříkovicích u zastávky MHD** u školy. Začínáme 10.15 aktivitou pro děti i dospělé na hřišti, tam bude začátek křížové cesty. Na místo se lze dopravit trolejbusem č. 31 (9.33 z Brna hl. n. do Šlapanic) a poté autobusem č. 710 (příjezd do Jiříkovic v 10.03), nebo autem (parkování v obci nebo přímo na ulici u hřiště). Trasa křížové cesty **je vhodná i pro kočárky**. Křížová cesta bude trvat zhruba něco přes 1 hodinu. Po skončení je možné pokračovat výletem do Mariánského údolí (asi 7 km) nebo se vrátit zpět.

Těšíme se na Vás

o. Jakub Tůma

& Klára Kengi Koukalová (736 485 103)

Blatiny

Od 27. dubna do 1. května bude několik rodin z naší farnosti trávit dny volna na Blatinách na horolezeckém gruntu v krásném místě Vysočiny ... Jako každý rok budeme chystat program pro děti předškolního a školního věku, který

je bude během těch několika dnů provázet. Pokud byste se chtěli přidat, můžete napsat na adresu **zelenkovi@volny.cz**. Těšíme se!

Pavel, Veronika, Jitka a Markéta

Z farní charity

Milí farníci a čtenáři Tomáška!

Jak jsme slíbili v minulém čísle Tomáška, přinášíme stručný přehled toho, na co vše jsme použili vaše dary do charitní pokladničky v roce 2017.

Léky pro nemocné leprou LL	14 000 Kč
Světlo pro svět – prevence a léčba slepoty a systémová podpora osob s postižením v rozvojových zemích	14 000 Kč

Prostřednictvím Charity služby Brno jsme přispěli na tyto účely:

Osobní asistence	12 000 Kč
Projekty spojené s pomocí bezdomovcům	25 500 Kč
Projekty spojené s pomocí mentálně postiženým	17 000 Kč
Domov pro seniory na Kamenné	4 000 Kč
Celkem	86 500 Kč

Z peněz, kterými jste přispěli do charitní pokladničky v letošním roce, jsme zaslali:

LL – Likvidace lepry	5 000 Kč
Světlo pro svět - prevence a léčba slepoty a systémová podpora osob s postižením v rozvojových zemích	5 000 Kč

Vrcholí doba postní a v nadcházejícím týdnu si budeme připomínat Kristovo utrpení a vzkříšení. Ať velikonoční radost prozáří všechny vaše

bolesti, vždyť Kristus vzkříšený už neumírá, smrt nad ním už nemá vládu. Tato naděje ať je vaším světlem.

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

*Toho Ježíše, kterého jste ukřižovali,
Bůh vzkřísil z mrtvých.*

Sk 3,15

Nejdůležitější událostí zaznamenanou v Novém zákoně, je událost utrpení Ježíše Krista – utrpení v Getsemanské zahradě, při soudu u Piláta, křížová cesta a smrt ukřižováním na Kalvárii. Jsou to události, které s ním prožívali i jeho apoštolé. Pro ně to byly události, které zničily všechno, na čem stavěli svoji budoucnost. Když se v neděli ráno začaly šířit Jeruzalémem zprávy o tom, že Ježíš žije, apoštolé nebyli schopni tyto zprávy přijmout a uvěřit jim. Teprve až se jim Ježíš zjevil a vyzval je, aby se přesvědčili o tom, že žije a když jim slíbil, že je neopustí, ale bude s nimi až do konce časů, uvěřili a znovu získali naději v budoucnost.

Toto je důležité pro každého z nás i v dnešní době, protože i my často prožíváme těžké chvíle a máme dojem, že jsou neřešitelné, ale i pro nás platí Ježíšova slova, která říkají, že každé utrpení je jen dočasné a že po něm následuje další etapa našeho

života, která bude naplněná radostí, pokojem a skutečným štěstím, které neskončí. Když tuto víru přijmeme a na ní založíme svůj život, budeme schopni obstát ve všech životních situacích.

Lidská společnost, ve které žijeme, nás však od této víry odvrací, protože zdůrazňuje přirozené vlastnosti lidského života a jeho krátkost. Tyto názory však přináší do duše člověka nespokojenost, neklid a stálé obavy z budoucnosti a z každé poruchy, která se v našem těle objeví.

Když se podíváme do daleké minulosti, uvědomíme si, že lidé vždy věřili ve věčný život, který tělesnou smrtí nekončí, a proto se snažili žít tak, aby věčného života dosáhli. Uvěřili jsme v Krista, Božího Syna, který nás vykoupil a zajistil nám všechno, co potřebujeme k takovému životu na zemi, abychom i my věčného života dosáhli. Když budeme mít dobrou vůli a když budeme spolupracovat s tím, co nám Bůh dává, budeme schopni žít tak, abychom se na věčný život připravili.

o. J. Šik

Předvelikonoční úklid

V sobotu 17. 3., na svátek svatého Patrika, se v našem kostele sv. Tomáše uskutečnil dlouho plánovaný předvelikonoční úklid. Když jsme s taťkou

dorazili do kostela okolo 8 hodiny, byli už všichni přítomní v nějakém pracovním procesu – někteří riskovali své životy na vysokých štaflích, jiní se zase dusili u stírání prachu ze světél zavěšených na zdi.

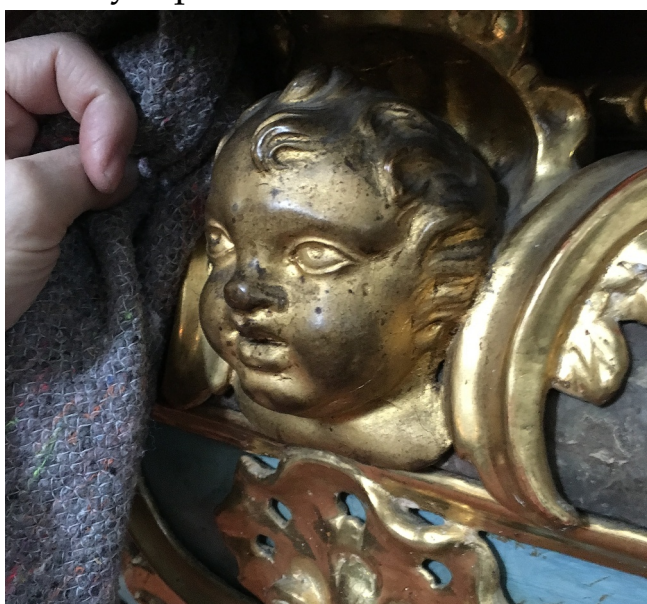
Když jsme to s taťkou shlédli, zhodnotili jsme situaci následovně: „asi se nejprve nasnídáme, abychom nabrali sil ...“ ☺ Poté jsme byli taky zapřaženi do práce – utírali jsme prach ze světél a později se snažili vrátit zlatý lesk u sédesu. Někteří úklid brali velmi vážně a leštili svatému Tomáši Akvinskému boty tak poctivě, jak to umí jen čističi bot v Americe! I jeho Summa theologická byla vyčištěna tak, aby pod nánosem prachu neupadla v zapomnění.

Strejda Zub, specialista na výškové práce, s velkou pečlivostí a jemností čistil obrovské skleněné lustry. Každý přidal ruku k dílu tam, kde se hodila.

Občas někdo odběhl doplnit tekutiny nebo ochutnat výborné buchty paní Synkové. Během dopoledne přibývali stále noví pomocníci, až nás nakonec bylo něco přes 25. Uklízelo, smečilo a utíralo se od prachu snad úplně všechno – dveře, sošky a sochy, oltáře, schody, schůdky, zábradlí a zábradlíčka ...

I přes náročnost práce jsme si našli chvílku dát překvapenému Patriku Bobčíkovi „hobla“ k dnešnímu svátku. ☺ Na práci jsme měli vymezené celé sobotní dopoledne, takže bylo velkým překvapením u nás doma, když jsme se objevili ve dveřích už v 10 hodin s tím, že je vše hotovo. Práce nám všem šla hezky od ruky, a tak jsme se všichni rozešli domů s dobrým pocitem.

Poznáte, kde je v našem kostele andílek na obrázku?

Bája Zukalová Maléřová

Kostelnické postřehy

V minulém čísle Tomáška vyšel pod stejným názvem článek, který měl nečekaný ohlas. Čekal jsem, že by mohl být přijat kladně, většina z nás si ráda přečte o cizí neschopnosti, ale bylo to jinak. Kontaktovala mne snad stovka z vás a všem se líbilo, že se mohli radostně zasmát. Každého ješitného chlapa těší, když se někdo směje jeho vtípkům a přinášet radost je radost největší. Působili jste tak věrohodně, že jsem tomu uvěřil. Navíc někteří si chtěli promluvit i o tom, co bylo pod těmi legráčkami zasunuto. Všem moc děkuji. Prý text zaujal i mimo naši farnost. Nevím, jestli je to dobrá propagace farnosti, že má raritního polokostelníka, ale aspoň se šíří povědomí o našem farním zpravodaji a tomáškovském webu. Tištěný náklad byl totiž rozebrán nejrychleji za poslední rok. I pamětníci mě tvrdili, že ještě žádný článek neměl takový nadšený ohlas. Dokonce i moje osobní kritička, která vždy spolehlivě strhala vše, co jsem kdy do Tomáška napsal, tentokrát zklamala: „Dobrý, sebestředný, ale dobrý.“ Jeden zkušený farník mi dokonce tvrdil, že to byl nejlepší článek v historii Tomáška. Moje skromnost mě nutí oponovat. Ten první, co jsem napsal před 10 lety o farní pouti do Svaté země, považuji za povedenější. Sice ho redakce tehdy musela zkrátit

a upravit, protože na stejné téma už toho bylo publikováno víc, ale měl až do posledního článku největší ohlas. Dostal jsem na něj hned tři reakce. Jednu veskrze kladnou (děkuji Mastičko, doted' jsem z toho žil), dvě farnice mě slušně napomenuly, že si dělám legraci i tam, kde se dělat nemá, a jeden pán mě řekl, že se mu to líbilo, že to přečetl jedním dechem. To jsem moc nepochopil, když přečtu něco na jednu, tak jen proto, že tam nebylo nic, co by mě zastavilo, žádná informace, myšlenka ani zajímavý slovní obrat. Jsem už 10 let pravidelným přispěvatelem Tomáška, posílám tam jeden článek nebo malou zprávu skoro každý rok, ale teď jsem byl žádán o další hned do příštího čísla a informován, že všichni se už na něj moc těší. Dokonce jsem musel čelit vícenásobnému obvinění, že jsem spisovatel. Nejsem. Nemám v sobě žádný tlak, který by mě nutil zveřejňovat své myšlenky, zážitky nebo fantazie. Nepíši lehce, abych vůbec začal, musím být zvnějšku nakopnut a bez pevného termínu uzávěrky bych nikdy nic nedopsal. Je mi líto, že vás zklamal, ale z Kostelnických postřehů se pravidelná rubrika Tomáška nestane.

Pokusím se tlaku čtenářů vyhovět a zároveň zmírnit očekávání, že jsem schopen zajistit přísun nějakého velkého humoru, kterého je prý v našem společenství nedostatek. Já to tak nepociťuji, ale mám v šuplíku

(datové složce) článek, který jsem napsal před pár lety, ale nakonec redakci neposlal. Byla to reakce na článek PhDr. Jana Weinbergera (ročník XXI, číslo 2), kde kritizoval domácí chovatele zvířat, zejména psů a koček. Když jsem si jeho text přečetl podruhé, už mě tak neštval a když jsem si přečetl ten svůj, připadal mi příliš rodinně intimní. Taky jsem nechtěl nějak rozvířit debatu na nedůležité téma. Dnes už to žádnou polemiku nepodníti a mnou popisované reálie už nejsou pravda, takže ho nabízím, tak jak jsem to tehdy napsal. Nějakou naději do budoucna na další texty dávám. Sice jsem schopen se pořádně vzdělávat vždy jen v jedné oblasti a momentálně se učím číst, ale učím se to přes 60 let, takže je možné, že už to brzy budu umět. Slibuji, že ihned poté se začnu učit psát.

*Pavel Pandan Zahradník
dočasně zastupující půlkostelník*

Chvála domácí zvířeny

V „minulém čísle“ (ročník XXI, číslo 2) Tomáška mě trochu nadzvedl článek Zamyšlení nad jedním módním trendem. Není zvykem v našem zpravodaji polemizovat, ale nedá mi to. S vyzněním tohoto textu nesouhlasím a mám jiné zkušenosti. Naše rodina totiž žije tímto módním trendem od svého založení, vlastně

ještě před ním. Psa jsme si s budoucí chotí společně pořídili ještě před svatbou, byl tedy nemanželského původu. Žena přivedla do rodiny svého kocoura. Spontánně se přidávali další zástupci fauny a našemu prvorozenému zvětšovali slovní zásobu. Jedny z jeho prvních slov byly mucha, mol a myš. Zejména slovo mol používal s nadšením, protože dospělí kolem začali radostně poskakovat a tleskali.

Jednou z bezproblémových trvalejších spolubydlících byla i pavoučice, kterou dcera pojmenovala Hanica. Rodiči byla původně omylem považována za pavouka Johana. S přibývajícím počtem dětí a s jejich rostoucím věkem přibýval i počet živočichů žijících v různých boudách, klecích, akváriích, teráriích, bedýnkách a ohrádkách v domě i na dvoře. O některé jsme pečovali společně, jiní tvorové měli svého vlastního chovatele nebo chovatelku. Myslím, že tím děti přirozeně získávaly vztah k přírodě i životu. Rozhodně to neomezovalo naše rodinné vztahy, ale doplňovalo a rozšiřovalo je. Jednou mi po příchodu z práce rodinná zpravodajská služba hlásila, že bratr našel na zahradě velikou žábu. Báł jsem se, aby jí nějak neublížil, a hned jsem běžel ji zachraňovat. Mé obavy byly zcela zbytečné. Mladý přírodovědec žábu přinesl domů, změřil, zvážil, vyfotografoval a v kyblíčku odnesl do volné přírody. Když jsem to

pak sděloval jeho rodiče, dmula se pýchou. Když zjistila, že tu obrovskou bradavičnatou ropuchu měřil jejím krejčovským metrem a vážil na kuchyňské váze, dmutí povolilo.

Ne vždy aplikace získaných zoologických vědomostí přináší rodičům radost. Nejmladší potomek byl poučen, že když pes leží s vyplazeným jazykem, není to projev neslušnosti, ale je mu horko a on se tak ochlazuje. Kdykoli tedy dvouapůlletý chlapeček naznal, že je vedro, cpal svoji ručičku do tlamy půlmetrákového kamaráda a vytahoval mu jazyk, aby se ochlazoval a nebylo mu horko. Ve své činnosti neustal, dokud se zvíře nepodvolilo nebo se nevzdálilo z dosahu starostlivého dobrodince.

V jednom období se v jistém pokoji začala vyskytovat řada tvorů, které dodnes neumím nejen pojmenovat, ale ani druhově zařadit. V jednom teráriu byla jen uvadající listnatá větvička a o ni opřená dřevěná tříska. Zvědavě jsem nadzvedl horní sítko, abych se podíval, co tam žije. V tom tříska odkudsi vyčarovala složená křídla a odletěla. Dostat Třísku zpátky do terária a nepoškodit tohoto křehkého tvora byl můj největší životní chovatelský výkon. Protože dostala jméno, byla po nějakém čase pohřbena na rodinném zvířecím hřbitově, který byl jinak vyhrazen jen teplokrevným. Přijmout do rodinného soužití i zvířata je podle mého pro všechny obohacující a není to žádná náhražka

neuspokojivých citových vazeb. Péče o živé tvory je i vynikající příprava na rodičovství. Děti mají šanci zjistit, že odměnou za starost a péči nemusí být jen láska a vděčnost, ale třeba prokousnutý prst. Navíc si člověk může uvědomit hranice své ochoty a možností. O všechny zvířecí bezdomovce, na které jsme kdy narazili, jsme se dokázali vždy kompletně postarat. Ty lidské jsme nechali jen jednorázově přespát.

Vlastně ani vstřícnost k živým tvorům nebyla úplně bezbřehá. S hanbou přiznávám, že zejména k jistým hlodavcům, kteří se patrně doslechli, jak si u nás žijí morčata a křeček a chtěli se taky přistěhovat, jsem se nezachoval zrovna nejlépe. Vůbec si nemyslím, že domácí zvířena nějak deformuje naše mezilidské vztahy. Jsem přesvědčen, že u rodiny, která omezí své potřeby, aby mohla zaplatit drahou léčbu svému zvířecímu členu, je stoprocentní jistota, že udělá vše i pro rodinné příslušníky lidské. Domnívám, že příklady uvedené v článku dr. Weinbergera jsou výjimky, že cit ke zvířatům souvisí s city k lidem. Potomci postupně z domu odešli, ale s domácí zvířenou žijeme stále. Jen je to soužití pohlavně velmi nevyvážené. Bydlím se ženou, tchyní, fenou a třemi kočkami. Ale zahrada je dost velká a hodně zatravněná, takže asi přizvu k soužití ještě jednoho osla.

Pavel Pandan Zahradník

Obnova

pro vdovy a vdovce

V sobotu 17. února 2018 pořádala komunita Emmanuel „Obnovu pro vdovy a vdovce“. Toto setkání probíhalo v Brně poprvé a zúčastnilo se ho šestnáct vdov a jeden vdovec.

Program tvořila společná modlitba, přednášky, oběd, sdílení a adorace. Tématem dopolední promluvy bylo „uzavřít minulost“, odpoledne navazovala přednáška „otevřít se budoucnosti“. Při závěrečné adoraci dostal každý požehnání na další cestu.

Farní pouť za mladé

do Hlubokých Mašůvek

V sobotu 17. února dopoledne skupina mladých farníků v čele s našimi kaplany vyrazila do Hlubokých Mašůvek. Přesněji do poutního kostela Navštívení Panny Marie, abychom se pomodlili u sošky Panny Marie de Foy, kterou dostal darem polní maršál Raduit de Souches a kterou později věnoval místnímu kostelu. Po cestě jsme se pomodlili růženec a přečetli si zajímavý článek o obléhání Brna Švédy za třicetileté války. V Mašůvkách jsme si prohlédli kostel a měli krátkou mši. Poté jsme vyrazili do nedalekého Znojma do restaurace U Karla, kde jsme se najedli. Po obědě se naše skupinka zmenšila, protože někteří museli dorazit do Brna o něco dříve. My ostatní jsme se podívali do kostela sv. Mikuláše, ve kterém se nachází jedinečná kazatelna, která má svým vzhledem připomínat zeměkouli. Pout' jsme zakončili zastávkou v Lechovicích na zdejší faře, kde jsme vymýšleli program víkendovky, která se konala následující víkend. Potom jsme se vydali nazpět do Brna. Po celou dobu byla příjemná atmosféra i přes trochu pochmurné počasí a lehkou komplikaci v podobě rozkopané silnice.

Pavla Baláčová

Až na vrchol

víkend pro mladé

Od pátku 23. do neděle 25. února proběhl na faře v Lechovicích, ležících nedaleko Znojma, víkend plný lásky nejen k našim kamarádům, ale hlavně k Pánu. Tohoto víkendu, uspořádaného našimi farníky ze společenství Mladých u Toma, se zúčastnil nemalý počet právě těchto mladých, včetně o. Jakuba a o. Martina. Společně s kamarády a Bohem jsme mohli prožít krásné dny, kdy jsme se právě v Něm spojili ve společné adoraci a modlitbě.

V pátek po příjezdu, nám byl představen celý tento víkend, který nese název Až na vrchol, jež nám hlásá, že cesta, životní cesta, vede právě k Bohu, ať už si procházíme (doslova) čímkoliv, vždy je naším vrcholem a cílem pouze Pán. Snažme se neustále prožívat naši cestu na vrchol s Ním.

V Lechovicích jsme se každé ráno mohli zúčastnit křížové cesty a ranní mše svaté. Přes den jsme pracovali ve skupinkách, kde jsme měli určené nějaké téma, na které jsme si povídali. Navštívili jsme také Znojmo, kde jsme společně prožili křížovou cestu na hoře Hradiště u Znojma, spojili jsme se v modlitbě se sestrami dominikánkami, také jsme se prošli po středu města a v neposlední řadě jsme tradičně navštívili hospodu U Karla, kde je to vždy moc příjemné. Po návratu zpět na faru jsme hráli hry, zpívali jsme, odevzdávali jsme se. Každý večer jsme měli adoraci plnou lásky a pokory, měli jsme možnost jít ke svátosti smíření, anebo také možnost přímělné modlitby. A vůbec nelze nezmínit velký kuchařský talent VD, která nám vařila nejen na

pohled výborné pokrmy. Ještě jednou moc děkujeme!

Moc děkuji hlavně otcům J a M, všem vedoucím a všem nám, kteří jsme se víkendu mohli zúčastnit a tvořit krásnou atmosféru. Po celou dobu jsem nejen já zažívala krásné chvíle, cítila jsem lásku, věrnost a oddanost. Jak v Bohu, tak v nás. Moc děkuji a těším se příště!

A tímto vás, mladé, kteří jste také v naší farnosti, anebo máte kamarády, kteří by stáli o to se setkávat každou druhou středu v 19.00 v zákristii, vás všechny zveme k účasti v našem společenství. Jsme zcela otevřeni pro všechny mladé, kteří by s námi chtěli prožívat krásné chvíle plné her a modlitby.

AK

Víkendovka Olomouc Severky

YMCA T.S. (9. – 11. 3. 2018)

Poté, co jsme se v pátek 9. 3. sešly na hl. nádraží, jsme zamířily k vlaku. Po celkem dlouhé cestě vlakem jsme dorazily do Olomouce. Z nádraží jsme šly jenom malinký kousíček a došly jsme ke skautskému domu, kde jsme měly spát. Po večeri nám Alpi s Pipi do telefonu nebo mp3 přehrávačů nahrály povídání, které jsme měly zákaz si pustit. Pak jsme se převlékly do pohodlného ale teplého oblečení a šly jsme ven. Hrály jsme

hru v centru Olomouce, která spočívala v tom, že jsme chodily po Olomouci a poslouchaly jsme pokyny z nahrávky. U toho jsme se dozvěděly spoustu zajímavých věcí o samotném městě.

V sobotu ráno jsme se nasnídaly a vyrazily na výlet na Svatý Kopeček. Cestou jsme hrály hru, která spočívala v tom, že jsme nemohly říkat tři slova: ano, ne a jo. Když jsme jedno z těchto slov řekly, musely jsme dát papírek

člověku, který nás upozornil, že jsme toto slovo řekly. Některým z nás se podařilo ztratit všechny papírky ještě předtím, než jsme je dostaly. Také jsme po cestě potkaly Leo, která se k nám připojila. Na Svatém Kopečku

jsme udělaly skupinovou fotku, a taky jsme se zašly pomodlit do baziliky Navštívení Panny Marie. No, a když jsme se naobědvaly, tak jsme vyrazily zpátky do Olomouce.

Na samém kraji Olomouce, kde bylo hřiště pro děti, jsme si zahrály hru na skupinky. Naším úkolem bylo poskládat deset vět ze slov, které jsme měly napsané na papírku. Těsně před koncem hry naše skupinka zjistila, že jsme hru špatně pochopily, a tak jsme se vydaly zpátky ke skautskému domu, kde jsme asi po dvouhodinovém oddychu hrály různé hry např.

prase kvikni nebo jsme se musely bez mluvení seřadit podle věku. Po večeri jsme se dívaly na film Past na rodiče, u kterého jsme se docela dost nasměly. V neděli jsme šly do kostela sv. Michala. Byla tam taková zima, že jsme málem umrzly. Po mši jsme se naobědvaly, uklidily a vyrazily směr Brno.

Kačka Lizzy Halámková

Povídka

LUKÁŠ PUBERTÁK A ATEISTA

Třídní vchází do podivně ztichlé třídy. U katedry stojí Lukáš, v ruce papír s oficiální hlavičkou církevního gymnázia – včera byla pedagogická rada. „Myslel jsem,“ Lukášův hlas zní trpce, „že když nás učíte čestnosti a víře v Boha jako nejvyššího spravedlivého, dokážete se tím i řídit. Mám tři neomluvené hodiny a třídní důtku. V těch dnech jsem reprezentoval školu na matematické olympiádě. Vlastně jsem si říkal, že bych za první místo mohl dostat pochvalu. Ale tady má každý jen plno řečí o Boží lásce, ale skutečnost je jiná.“

Třídní profesorka je bílá jako stěna. „Chtěla jsem se ti před celou třídou omluvit a vysvětlit, jak došlo k tomuto omylu. Ale ty, myslím, o žádné vysvětlení nestojíš. Udělal sis svůj názor a prezentoval ho před všemi spolužáky. Nikdo z nás není neomylný, a pan profesor Černý se ti přijde také osobně omluvit. Já se ti omlouvám jménem naší školy, ale musím dodat i prosbu: dříve, než svůj názor vykřičíš do světa, dobře všechno zvaž – mohl bys někomu ublížit, a to bys přece nechtěl, ne? Dnes nebudu zkoušet. Půjdem dál.“

Hodina probíhá v naprostém tichu. Jen Lukášovi tepe v hlavě každá

vteřina. Vlastně se omlouval při jednom z neoficiálních rozhovorů na observatoři. Jistě, teď si vzpomíná. Profesor Černý, kterého si pro jeho vědomosti tak váží, řekl něco jako: „Áno, áno,“ ale neměl si to své „áno“ kam zapsat. Tak k tomu došlo.

Lukáš přežije zbývající hodiny a utíká domů. Nechce se s nikým setkat. Na přechodu však vidí vozíkáře, takového dost tlustého kluka, co se vydal po přechodu, ale teď se marně snaží najet na poměrně vysoký obrubník na druhé straně. Dávno už nemá zelenou a řidiči aut, co ho objíždějí, si ťukají na čelo. Teď jde kolem banda menších holek a tato situace jim připadá velmi zábavná. Lukáš se už rozhodl. Pomůže mu, jinak by tu mohl být taky do rána. V tom ale vyšla třídní. Okamžitě odhodila velkou tašku a vyvezla chlapce na chodník. Lukáš přispěchal. „Já bych s ním kousek jel – třeba ho čekají další přechody bez nájezdů a aspoň chvíli nebude muset točit koly.“ „Děkuji ti, Lukáši, určitě bude rád.“ Třídní se usměje. Kdyby to byla holka, napadlo Lukáše, řek bych, že je do mě zakoukaná. Každopádně na tenhle úsměv hned tak nezapomenu. Puberták Lukyn z ateistické rodiny má o čem přemýšlet.

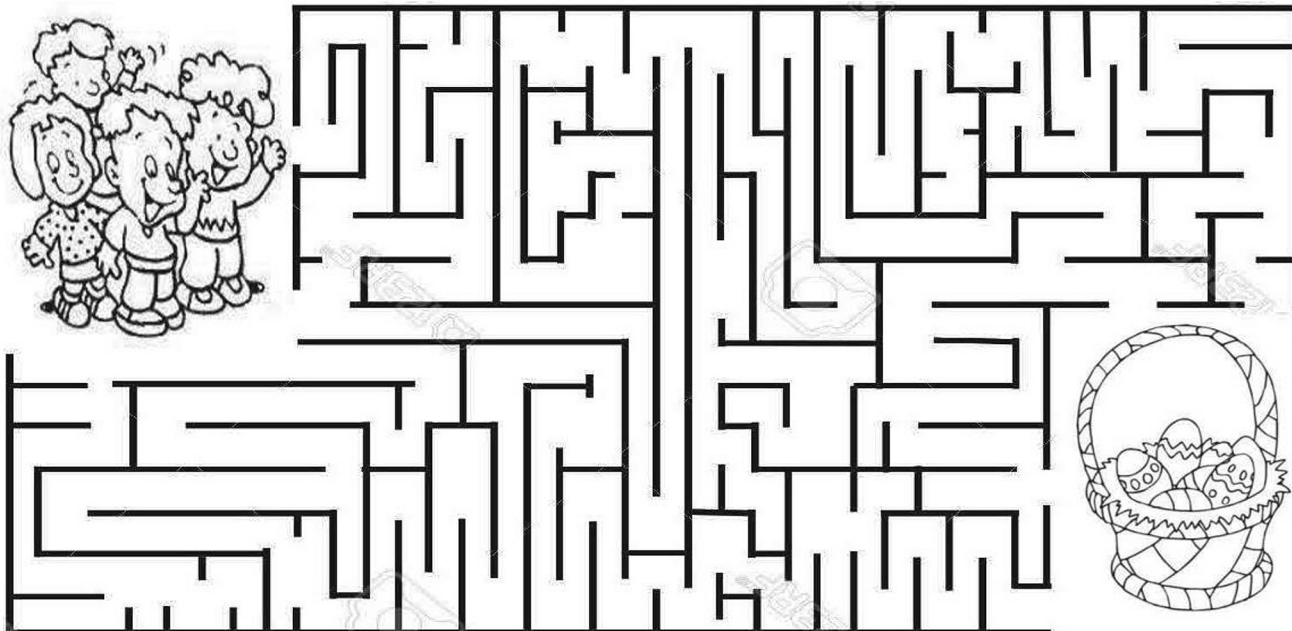
„Tak kam to bude, mladý pane?“ ptá se Lukyn a zatímco mu kluk vysvětluje cestu, probíhá Lukášovi hlavou dnešní den. Přece jen si od babičky půjčí tu Bibli. Ježíš za nás prý zemřel na kříži. A já chci vědět proč!!!

MV

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

BLUDIŠTĚ. Děti dostaly košík s čokoládovými vajíčky. Pomoz jim k němu najít cestu?

PRO STARŠÍ

ŠIFRA.

C10	B8	C1	C5	C7	C9	B2	C7	C3	C5	A2	B9	B4

B11	A2	B9	A9	A3	B10	C11	B4	B1	B10	A6

C7	A7	B7	B3	B6	B10	B9	B10	A5	B9	B4

klíč:	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
A	A	Á	B	C	C	D	E	É	E	F	G
B	H	CH	I	Í	J	K	L	M	N	O	P
C	R	R	S	S	T	U	V	Y	Ý	Z	Ž

obrázky: <https://images.google.com/>

Klára Špunt Zelinková

VELIKONOCE 2018 V KOSTELE SV. TOMÁŠE

25. 3. 2018 – Květná neděle

- * bohoslužby v 7.45 – 9.00 – 11.00 – 19.30 hodin
- * při všech bohoslužbách svěcení ratolestí, v 9 hodin průvod

Zpovídání během Svatého týdne

- * od pondělí do středy vždy od 14 do 18 hodin
- * na Zelený čtvrtek a na Velký pátek jen od 14 do 16.30 hodin
- * během obřadů Svatého třídní se v našem kostele nezpovídá

29. 3. 2018 – Zelený čtvrtek

- * není ranní mše
- * katedrála sv. Petra a Pavla: 9 hodin mše se svěcením olejů (biskup Vojtěch)
- * 17.30 mše sv. na památku Večeře Páně
- * kostel otevřen do 20 hodin pro soukromou adoraci „v Getsemanské zahradě“

30. 3. 2018 – Velký pátek

- * den přísného postu (půst od masa a půst újmy)
- * dnes se neslaví žádná mše sv. (není ani obvyklá ranní mše)
- * 15 hodin pobožnost křížové cesty
- * 17.30 památka Umučení Páně (latina/čeština)

31. 3. 2018 – Bílá sobota

- * dnes se nekoná žádná bohoslužba (není ranní mše svatá)

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

- * 21 hodin Velikonoční vigilie - začíná žehnáním ohně na prostranství před kostelem, přineste si své svíce (opatřené kornoutem proti okapávání vosku)

1. 4. 2018 – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

- * bohoslužby v 7.45 – 9.00 – 11.00 – 19.30 hodin

2. 4. 2018 – Velikonoční pondělí

- * bohoslužby v 7.45 – 9.00 – 17.30 hodin